

«Ασθενήν έχομεν, εις τον γύψον τον εβάλαμεν»

Ανακοίνωση του ΔΣ του Συλλόγου Διδασκόντων της ΣΘΕ

9/7/2014

Το Συμβούλιο Ιδρύματος του ΕΚΠΑ, πιστό στη γραμμή που ακολουθεί, επέλεξε τους τρεις υποψηφίους πρυτάνεις, αποκλείοντας και πάλι υποψηφίους με κριτήριο τα φρονήματά τους.

Είχαμε, ως Σύλλογος, προτείνει στο ΣΙ, εάν επιθυμεί να ενεργήσει νομότυπα, αλλά ταυτόχρονα να μην αλλοιώσει την εκλογική διαδικασία, να θέσει υπόψη των μελών ΔΕΠ όλες τις υποψηφιότητες και να προκρίνει τις τρεις επικρατέστερες από αυτή τη διαδικασία. Βεβαίως, το ΣΙ, πειθήνιο στο ρόλο του Κυβερνητικού Επιτρόπου, σημασία δεν έδωσε.

Με την στέρηση του δικαιώματος να θέσουν υποψηφιότητα διακεκριμένοι επιστήμονες, καθηγητές με εγνωσμένη μεγάλη διοικητική εμπειρία και συμμετοχή στα κοινά, αλλά και με σαφείς θέσεις κατά του Νόμου Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου, ο οποίος είναι διάτρητος στη συνείδηση όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας, το ΣΙ απέδειξε για μια ακόμη φορά το ρόλο του τοποτηρητή και εγγυητή των ανατροπών που προετοιμάζονται στα Ελληνικά ΑΕΙ σε βάρος του Δημόσιου χαρακτήρα τους. Το Συμβούλιο αυτό μέχρι σήμερα δεν έχει βρει μια λέξη να πει για το τοπίο της ερήμωσης που επικρατεί στο ΕΚΠΑ, για την τρομακτική αποψίλωση του ΔΕΠ, για τον μη διορισμό νέων επιστημόνων, για τη διάλυση εργαστηρίων και βιβλιοθηκών, για την τρομερή κατάσταση που επικρατεί μετά τις διαθεσιμότητες του διοικητικού προσωπικού. Και αν η κυβερνητική πολιτική είναι αναμενόμενη, αφού ο στόχος είναι να αποσυντεθεί το δημόσιο πανεπιστήμιο προκειμένου να βρεθεί πρόσχημα για να περάσει στην ιδιοκτησία των «εθνικών εργολάβων», συνεχίζει να προκαλεί έκπληξη η ευκολία με την οποία πανεπιστημιακοί συνάδελφοι επιλέγουν να γίνουν συνένοχοι στο έγκλημα που προετοιμάζεται.

Η πολιτική επιλογή που έχει κάνει το ΣΙ του ΕΚΠΑ στηρίζεται στη θεωρία ότι ο περιορισμός ακόμη και των στοιχειωδών ακαδημαϊκών ελευθεριών είναι αναγκαίος προκειμένου να ολοκληρωθούν οι «αλλαγές» στο τοπίο των Ελληνικών ΑΕΙ. Αρχικά, οι οπαδοί αυτής της κατεύθυνσης τα είχαν βάλει με τους φοιτητές και το λοιπό προσωπικό που τάχα η συμμετοχή τους στις διαδικασίες εκλογής πρύτανη αλλοίωσε τη βούληση του ΔΕΠ. Όταν οι κατηγορίες αυτές μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας αποκλείστηκαν από τις εκλογικές διαδικασίες, ακολούθησε η σειρά των ίδιων των μελών ΔΕΠ. Τα οποία πλέον μπορούν να

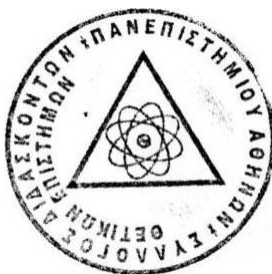
ψηφίζουν, αλλά μόνον εκείνους που επιλέγει το Συμβούλιο Ιδρύματος. Τα μέλη του ΣΙ του ΕΚΠΑ επιλέγουν έτσι συνειδητά να περιορίζουν και να προσβάλουν την ελευθερία γνώμης αλλά και την ευθυκρισία των συναδέλφων τους, θυμίζοντας ανάλογα σχέδια του δικτάτορα Παπαδόπουλου, ο οποίος πριν ανατραπεί προχωρούσε σε εκλογικές διαδικασίες, αλλά με από πριν προκαθορισμένους από αυτόν υποψηφίους.

Ο αυταρχισμός και η ανωμαλία που δημιουργείται από τον περιορισμό βασικών ακαδημαϊκών ελευθεριών είναι προάγγελοι χειρότερων δεινών. Επιδιώκεται οι διοικήσεις που θα προκύψουν με αυτές τις διαδικασίες να συνταχθούν συνειδητά με τις ακολουθούμενες πολιτικές στο νέο τοπίο της Ανώτατης Παιδείας, που προβλέπει την πλήρη απαξίωση του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Ακολουθεί μετά το «Μικρό Πανεπιστήμιο», κατά το «Μικρή ΔΕΗ».

Η ανωμαλία και ο αυταρχισμός προηγούνται των χειρότερων. Όπως είχε πει ο ποιητής Γ. Σεφέρης στη δήλωσή του κατά της δικτατορίας: «Όλοι πια το διδάχτηκαν και το ξέρουν πως στις δικτατορικές καταστάσεις, η αρχή μπορεί να μοιάζει εύκολη, όμως η τραγωδία περιμένει, αναπότρεπτη, στο τέλος».

Αλλά, ας μη ξεχνούν όσοι παίρνουν την ευθύνη για τις ανώμαλες καταστάσεις στις οποίες οδηγούν την πανεπιστημιακή κοινότητα ότι οι καιροί αλλάζουν και οι σημερινοί ζηλωτές του ρόλου του Κυβερνητικού Επίτροπου θα κριθούν για όσα πράττουν. Και επίσης ας έχουν υπόψη τους ότι συχνά ο αυταρχισμός δείχνει τα δόντια του με μεγαλύτερη ένταση λίγο πριν οδηγηθεί στην κατάρρευση η πολιτική που αυτός στηρίζει.

Ο Πρόεδρος
Κ. Μηλολιδάκης

Ο Γραμματέας
Δ. Φασουλιώτης